EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2026.10.22.
COM(2026) 564 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

Az állami foglalkoztatási szolgálatok közötti fokozott együttműködésről szóló 573/2014/EU határozat alkalmazásának értékelése

{SWD(2026) 318 final}

1. BEVEZETÉS

1.1. Az állami foglalkoztatási szolgálatok hálózata az értékelési időszakban

Az állami foglalkoztatási szolgálatok (ÁFSZ-ek) azok a fő hatóságok, amelyek végrehajtják a foglalkoztatáspolitikákat az álláskeresők munkaerőpiaci integrációjának megkönnyítése érdekében, segítve a munkaerőpiaci kereslet és kínálat összehangolását. Szolgáltatásaik minősége közvetlenül befolyásolja a foglalkoztatáspolitikák helyi szintű hatását, valamint a szolgáltatásaikat kereső vagy igénybe vevő személyek foglalkoztathatóságát. Az ÁFSZ-ek kulcsszerepet töltenek be a foglalkoztatás területére vonatkozó uniós szakpolitikai kezdeményezések sikeres végrehajtásának biztosításában, és következésképpen az EU versenyképességének megerősítésében.

Az állami foglalkoztatási szolgálatok (ÁFSZ-ek) közötti fokozott együttműködésről szóló 573/2014/EU határozat[1] (a továbbiakban: az ÁFSZ-határozat) hivatalosan létrehozta az állami foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatát (a továbbiakban: az ÁFSZ-hálózat). Az ÁFSZ-hálózat célja, hogy előmozdítsa az ÁFSZ-ek közötti eredményes és hatékony együttműködést, és platformot biztosítson teljesítményük uniós szintű összehasonlításához, a bevált gyakorlatok azonosításához, valamint az innovatív, tényeken alapuló foglalkoztatáspolitikák uniós szintű prioritásokkal összhangban történő kidolgozásának támogatásához.

2020-ban az ÁFSZ-határozatot módosította az (EU) 2020/1782 határozat, amely 2027 végéig megújította az ÁFSZ-hálózat megbízatását, és a következő fő célkitűzéseket vezette be: nagyobb hangsúlyt kell helyezni a veszélyeztetett csoportok befogadására és támogatására; elő kell mozdítani a fenntartható és inkluzív növekedést; valamint fokozni kell az ÁFSZ-hálózat és a munkaerőpiaci érdekelt felek szélesebb közössége közötti együttműködést. A módosított 573/2014/EU határozat előírja a Bizottság számára, hogy 2026. szeptember 30-ig nyújtson be értékelő jelentést a határozat végrehajtásáról. 2023-ban a hálózat a tevékenységek észszerűsítése és a tervezés racionalizálása érdekében (évente frissített) többéves munkaprogramra tért át, ami hozzájárul az egyszerűsítéshez. Az adatgyűjtés egyszerűsítésére és észszerűsítésére irányuló folyamatos erőfeszítések részeként a hálózat megerősítette az ÁFSZ-ek összehasonlító teljesítményértékeléséhez szükséges adatgyűjtés és a munkaerőpiaci politikák bizottsági adatbázisa közötti szinergiákat is.

A hálózat az uniós tagállamok, Izland, Liechtenstein és Norvégia ÁFSZ-eit, valamint az Európai Bizottságot tömöríti. Az ÁFSZ-ek struktúrái országonként eltérnek a jogállás, a szervezeti felépítés, a kormányzattól való függetlenség mértéke, valamint a közigazgatási szintek között munkamegosztás tekintetében.

A Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) megfigyelői szerepet tölt be az ÁFSZ-hálózatban. A hálózat tevékenységeit az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) foglalkoztatás és szociális innováció európai uniós programja (EaSI) keretében finanszírozzák; titkársága pedig az Európai Bizottságban található.

[1] EUR-Lex – 02014D0573–20210101 – HU – EUR-Lex.

Míg az alapvető feladatkörök 2021 és 2025 között alig változtak[2], az ÁFSZ-ek a szűkülő munkaerőpiacra reagálva kiigazították szolgáltatásaikat. Az ÁFSZ-ek többek között egyre inkább a hosszú távú kihívásokra és a strukturális egyenlőtlenségekre összpontosítottak, és a szolgáltatások a veszélyeztetett csoportokat (pl. tartósan munkanélküliek, fogyatékossággal élő személyek, fiatalok, 55 év feletti munkavállalók, Ukrajnából érkező, lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és migránsok) célozzák meg, vagy egyedi célkitűzések keretében fedik le e csoportokat[3]. Emellett, bár továbbra is a regisztrált álláskeresők jelentik a fő célcsoportot, az ÁFSZ-ek fokozták arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy szolgáltatásokat nyújtsanak a munkahelyük elvesztése kockázatának kitett munkavállalóknak[4] , és támogassák a munkaerő szerves részét nem képező személyeket, többek között tájékoztatási tevékenységek révén[5].

1.2. Az értékelési módszertan áttekintése

Az értékelés megvizsgálta az ÁFSZ-határozat alkalmazását a 2021–2025-ös időszakban a 27 uniós tagállamban (az EU27-ben), valamint Izlandon, Liechtensteinben és Norvégiában.

A vizsgálat egy sor kutatási feladatot foglalt magában a megbízható bizonyítékok összegyűjtése érdekében, beleértve a következőket:

- másodelemzés (amely több mint 650 uniós szintű dokumentumra terjed ki),
- uniós szintű interjúk 38 érdekelt féllel, köztük szociális partnerekkel, nem kormányzati szervezetekkel, az érintett hálózatokkal és nemzetközi szervezetekkel, uniós ügynökségekkel és a Bizottság képviselőivel,
- két felmérés az európai ügyekkel foglalkozó ÁFSZ-tanácsadók (AFEPA-k) (31 válasz), valamint az EMCO és a nemzeti foglalkoztatási minisztériumok képviselői (22 válasz) körében,
- két munkaértekezlet és hat országspecifikus esettanulmány (BG, DE, ES, FI, LT, SI)[6].

A 2025 novemberében közzétett véleményezési felhívás 2025. december végéig állt nyitva.

[2] Az ÁFSZ-ek kapacitásáról szóló 2021. évi jelentés, 13. o., valamint az ÁFSZ-ek kapacitásáról szóló 2025. évi jelentés (beleértve a 10. mellékletet).

[3] Tendenciák az ÁFSZ-eknél – Értékelő jelentés az ÁFSZ-ek kapacitásáról – 2025.

[4] Korai beavatkozás és munkahelyváltás – Az ÁFSZ-ek változó szerepe.

[5] Rejtett potenciál – Az Európai Unió Kiadóhivatala, Tendenciák az ÁFSZ-eknél – Értékelő jelentés az ÁFSZ-ek kapacitásáról – 2025.

[6] Az ÁFSZ-hálózatról szóló felülvizsgált határozatra irányuló javaslatot kísérő értékelésre vonatkozó bizottsági szolgálati munkadokumentum részletesebben ismerteti a módszertant.

2. FŐ MEGÁLLAPÍTÁSOK ÉS KÖVETKEZTETÉSEK

2021 és 2025 között az ÁFSZ-hálózat széles körű tevékenységeket végzett, és számos eredményt valósított meg annak érdekében, hogy támogassa az ÁFSZ-eket a változó munkaerőpiacon.

Ezek többek között a következőket foglalták magukban: i. irányítási tevékenységek (az ÁFSZ felső vezetésének aktív részvételével, az AFEPA-k támogatásával); ii. egymástól való tanulás (rendezvények, elemzési és kommunikációs tevékenységek); iii. teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulás: olyan folyamat, amelynek célja, hogy segítse az európai ÁFSZ-eket teljesítményük javításában azáltal, hogy minőségi és mennyiségi értékelések révén összehasonlítják magukat más ÁFSZ-ekkel; iv. valamint a kulcsfontosságú uniós szakpolitikákhoz való hozzájárulás.

Ez a szakasz összefoglalja az értékelés megállapításait és következtetéseit az ÁFSZ-határozat végrehajtása tekintetében, összhangban a minőségi jogalkotásra vonatkozó bizottsági iránymutatásban meghatározott öt kritériummal: eredményesség, hatékonyság, koherencia, uniós hozzáadott érték és relevancia.

2.1. Eredményesség

A 2014–2020-as időszak sikerére építve a módosított ÁFSZ-határozat alkalmazása tovább erősítette az együttműködést és az egymástól való tanulást, támogatta az ÁFSZ-ek korszerűsítését és működésük nagyobb átláthatóságát, valamint az európai ÁFSZ-ek kollektív szakértelmének biztosításával hozzájárult az uniós szintű szakpolitikai döntéshozatalhoz**.**

A teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulás összességében sikeres volt az ÁFSZ-ek teljesítményének átláthatóbbá tételében és a szervezeti változások ösztönzésében, mivel horizontális és szakértői értékelési megközelítést alkalmazott, és ezáltal előmozdította az önértékelés kultúráját az ÁFSZ-ekben. A teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulásra vonatkozó értékelés egyre inkább **ösztönzőleg hatott a nyomonkövetési intézkedésekre az egymástól való tanulási tevékenységek révén**, megerősítve a diagnózis és a végrehajtás közötti kapcsolatot. A teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulásra vonatkozó értékelések eredményeinek jelenleg korlátozott terjesztése erősítette ugyan a részt vevő ÁFSZ-ek közötti bizalmat, ugyanakkor részben korlátozta az ÁFSZ-ek teljesítményének láthatóságát a hálózaton kívüli érdekelt felek körében.

Az ÁFSZ-hálózat gyakorlati közösségként működik, valamint előmozdítja a közös kihívásokkal kapcsolatos tudáscserét és az operatív együttműködést, ami a bevált gyakorlatok elterjedéséhez vezet. A különböző részvételi formák rendelkezésre állása és a tematikus szakértők bevonása kulcsfontosságú sikertényezőnek bizonyult. A tematikus tanulási párbeszédek, munkacsoportok és a tematikus felülvizsgálati munkaértekezletek különösen támogatják a társaktól való tanulást. A kölcsönös segítségnyújtási projektek is kézzelfogható előnyökkel jártak, segítve az ÁFSZ-eket abban, hogy közvetlenül kezeljék a teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulás és az európai szemeszter folyamata során azonosított, fejlesztésre szoruló területeket.

A hálózat tevékenységeiben való részvétel számos kulcsfontosságú területen javulást eredményezett az ÁFSZ-ek tekintetében, beleértve **a teljesítmény, a minőség és a változás hatékonyabb kezelését, valamint az emberi erőforrásokkal kapcsolatos stratégiaibb megközelítést**. A szolgáltatásnyújtás is javult, különösen a **digitalizáció, a veszélyeztetett csoportok (köztük a fogyatékossággal élő személyek) támogatása és a munkáltatóknak nyújtott testre szabott szolgáltatások esetében**. Az ÁFSZ-hálózat tevékenységeiből levont tanulságok számos esetben konkrét intézkedésekhez vezettek az egyes ÁFSZ-eknél, méretüktől és fejlettségi szintjüktől függetlenül. A hálózaton keresztül terjesztett bevált gyakorlatok végrehajtásának gyorsaságát és mértékét azonban továbbra is befolyásolják a kapacitásbeli és pénzügyi korlátok (pl. a kisebb ÁFSZ-ek esetében), az eltérő struktúrák (pl. centralizált vagy decentralizált ÁFSZ-ek) és az egymásnak ellentmondó nemzeti politikai prioritások.

Az ÁFSZ-hálózat megerősítette hozzájárulását az uniós szakpolitikák kidolgozásához, nyomon követéséhez és végrehajtásához. A2020 előtti időszakhoz képest az ÁFSZ-hálózat gyakrabban és szélesebb körben járult hozzá az uniós szakpolitikák kialakításához és nyomon követéséhez, egyrészt a tanácsi ajánlásokban meghatározott hivatalos szerepek révén (pl. az ifjúsági garancia, a tartós munkanélküliség és a minimumjövedelem területén), másrészt az eseti közreműködésekkel (pl. célzott konzultációk és vélemények formájában). A tudáscsere és az uniós intézményekkel való szorosabb együttműködés keretében a szakpolitikák végrehajtásához való hozzájárulás is bővült. Bár az ÁFSZ-hálózat hozzájárulásai továbbra is nagyrészt a foglalkoztatáspolitikákra összpontosulnak, több példát is azonosítottak arra, hogy a hálózat hozzájárult a tágabb szakpolitikai területek foglalkoztatási vonatkozásaihoz (pl. a munkaerő-migráció, a zöld és digitális átállás, valamint az oktatás és készségek területén). Mindazonáltal **a hálózat uniós szakpolitikai környezetben való láthatósága továbbra is olyan terület, ahol fejlesztésre van lehetőség** annak biztosítása érdekében, hogy szakértelmét még szélesebb körben lehessen hasznosítani.

Összhangban azzal, hogy a módosított ÁFSZ-határozat nagyobb hangsúlyt fektet a munkaerőpiaci érdekelt felekkel való együttműködésre, **fokozódott a hálózat és a kulcsfontosságú szereplők** (pl. az uniós és nemzetközi intézmények, a szociális partnerek, a hálózatok és a bizottságok) közötti együttműködés. A hálózaton kívüli érdekelt felek az együttműködést olyan területnek tekintik, amelyet az elkövetkező években tovább kell fejleszteni.

2.2. Hatékonyság

Az ÁFSZ-határozattal kapcsolatos tevékenységek végrehajtása költséghatékony volt. Az ÁFSZ-hálózat és tevékenységi programja támogatásának teljes éves költsége a becslések szerint 2,2 millió EUR, ami alacsonyabb, mint az előző időszak éves költsége (3,12 millió EUR vagy 2024-es árakon 3,99 millió EUR). Ez elsősorban a digitális eszközök fokozottabb használatának – beleértve az online rendezvények számának növekedését – köszönhető, ami lehetővé teszi a tevékenységek hatékonyabb megvalósítását a költségek alacsony szinten tartása mellett.

A legtöbb ÁFSZ nem követi szisztematikusan nyomon, hogy mennyi időt vagy pénzügyi erőforrást fordít a hálózatban való részvételre. Amennyiben rendelkezésre állnak, a becslések jelentős eltéréseket jeleznek az országok között: az éves ráfordítás 10–30 teljes munkaidős egyenértékű naptól 500–1 000 napig terjed. A járulékos költségek (pl. utazás, fordítás) általában alacsony mértékűek voltak, és csak kevesen számoltak be magasabb kiadásokról. Ezeket az idő- és pénzráfordításokat széles körben észszerűnek és az elért előnyökkel arányosnak tekintik, mivel a hálózat katalizátorként működik az ÁFSZ-ek korszerűsítése, az erőforrás-megtakarítás és az intézményi reziliencia szempontjából.

A **teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulással és egymástól való tanulással kapcsolatos tevékenységek** – bár a személyzeti idő tekintetében kezdeti költségeket igényelnek – **különösen magas ár-érték arányt biztosítanak** a reformfolyamatok felgyorsítása, a párhuzamos erőfeszítések csökkentése és a nemzeti erőforrások hatékonyabb felhasználásának támogatása révén. Ezek a tevékenységek jelentős hatékonyságnövekedést eredményeznek az egyes ÁFSZ-ek számára, lehetővé téve, hogy hasznosítsák a nemzetközi fejleményekkel kapcsolatos információkat, tanácsadásban részesüljenek a korszerűsítés tekintetében, valamint lehetőséget kapjanak teljesítményük értékelésére.

2.3. Koherencia

A módosított ÁFSZ-határozat összhangban áll az uniós foglalkoztatáspolitikákkal és a kapcsolódó finanszírozási eszközökkel (pl. a szociális jogok európai pillérével, az Európai Szociális Alap Plusszal, és az európai szemeszterrel), és kiegészíti őket. Számos kezdeményezés (pl. az ifjúsági garancia, a készséggarancia) kifejezetten utal a hálózatra vagy az ÁFSZ-ek kulcsfontosságú szerepére a nyomon követés és a végrehajtás tekintetében.

Az ÁFSZ-határozat összhangban áll a tágabb szakpolitikai területekkel (pl. migráció, zöld és digitális átállás, versenyképesség) foglalkozó jogalkotási és szakpolitikai eszközök foglalkoztatási vonatkozásaival is, és kiegészíti őket. 2021 és 2025 között fokozott erőfeszítésekre került sor annak érdekében, hogy fokozzák a szinergiákat az uniós bővítéshez és a munkavállalói mobilitáshoz kapcsolódó szakpolitikai folyamatokkal, valamint a Foglalkoztatás, a Szociális Ügyek és a Társadalmi Befogadás Főigazgatósága hatáskörébe tartozó uniós ügynökségekkel (Cedefop, Eurofound, Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség, Európai Képzési Alapítvány és Európai Munkaügyi Hatóság), ugyanakkor ezen a téren van még lehetőség a fejlődésre.

Az ÁFSZ-határozat **összhangban áll a nemzeti foglalkoztatáspolitikákkal, és kiegészíti őket**, mivel a hálózati tevékenységek általában támogatják a közös munkaerőpiaci kihívásokra adott nemzeti válaszokat.

Az ÁFSZ-határozat **belső koherenciája** megfelelő, mivel a célkitűzések eléréséhez szükséges tevékenységek és ráfordítások megfelelőek. Az ÁFSZ-hálózat titkárságának központi koordináló szerepe elengedhetetlen a következetesség, a szinergiák és a tevékenységek végrehajtásának biztosításához.

2.4. Uniós hozzáadott érték

A módosított ÁFSZ-határozat uniós hozzáadott értéket teremt, hangsúlyozva a határozat 2027 utáni meghosszabbításának fontosságát. A hozzáadott érték legfontosabb megnyilvánulásai a következők: i. az ÁFSZ-ek reformjának felgyorsítása összehasonlító bizonyítékok révén; ii. a társaktól való tanulásra és a megvalósítható teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulásra vonatkozó ajánlások; iii. az ÁFSZ-ek különböző munkaerőpiaci kérdésekkel kapcsolatos teljesítményére vonatkozó összehasonlítható adatok rendelkezésre állása; iv. a bevált gyakorlatok gyorsabb és költséghatékonyabb terjesztése; v. fokozott reziliencia és válságreagálási képesség; vi. az ÁFSZ-ek erőteljesebb kollektív fellépése az uniós szakpolitikai folyamatokban; valamint vii. fokozott együttműködés a foglalkoztatási ökoszisztémán belül.

Az ÁFSZ-határozat megszüntetése jelentős negatív következményekkel járna, beleértve a strukturált uniós szintű együttműködés megszűnését, a lassabb innovációt és reformot, az ÁFSZ-ek közötti egyenlőtlenségek növekedését, a szakpolitikai koherencia csökkenését és a jövőbeli munkaerőpiaci sokkhatásokra való kollektív reagálási képesség gyengülését. Ez különösen azokat a területeket érintené, ahol az ÁFSZ-hálózat tevékenységei jelentősen felgyorsították a reformokat, például a digitalizációt, a mesterséges intelligencia integrálását, a munkáltatóknak nyújtott szolgáltatásokat és a teljesítménymenedzsmentet.

2.5. Relevancia

A módosított ÁFSZ-határozat célkitűzései a 2021–2025 közötti időszakban relevánsak maradtak, és rugalmasan alkalmazkodtak az új igényekhez és kihívásokhoz. Ezzel összefüggésben az ÁFSZ-hálózat bizonyította, hogy erős kapacitással rendelkezik a változó körülményekhez való alkalmazkodásra, és tevékenységeit az olyan új kihívásokra reagálva alakította ki, mint a Covid19-világjárvány és Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja.

Emellett **a módosított ÁFSZ-határozat továbbra is reagált a munkaerőpiac tartósan fennálló és újonnan jelentkező kihívásaira**, többek között a munkaerő- és készséghiányra, valamint a digitalizációra és a zöld átállásra. A határozat együttműködéssel és egymástól való tanulással kapcsolatos általános és konkrét célkitűzéseinek folyamatos relevanciáját a következők biztosították: i. olyan tevékenységek végrehajtása, amelyek közvetlenül ezekre a kihívásokra összpontosítanak; ii. a kulcsfontosságú kérdések általános érvényesítése a szélesebb körű tevékenységekben; valamint iii. részvételen alapuló megközelítések előmozdítása olyan munkaprogramok és stratégiai dokumentumok kidolgozása érdekében, amelyek adott esetben lehetővé teszik új tematikus prioritások bevezetését.

3. LEVONT TANULSÁGOK

Összességében a megállapítások megerősítik, hogy a 2019-es értékelés eredményeihez képest nagymértékű a folytonosság, egyúttal egyértelmű javulásra mutatnak rá az együttműködés, a koherencia és a hálózat érettsége terén. Az ÁFSZ-hálózat megszilárdította szerepét, idővel növelte relevanciáját és hatását, és mind a tagjai, mind a külső érdekelt felek nagyra értékelik jelentőségét.

Az ÁFSZ-hálózat tevékenységeinek értékelése számos fontos tanulsággal szolgál, amelyek befolyásolhatják jövőbeli stratégiai irányát.

- **A részvétel növelése költséghatékony megoldások révén**. Az ÁFSZ-hálózat stratégiailag összekapcsolódó, dinamikus tevékenységek széles körét kínálja, támogatva az ÁFSZ-ek modernizációját, valamint az új tendenciákhoz és kihívásokhoz való alkalmazkodását. Az új technológiák egyre inkább költséghatékony megoldásokat kínálhatnak a tevékenységek megvalósítására (online találkozók) és az eredmények terjesztésére (pl. a tudásmegosztó platformok dinamikus keresési funkciói vagy automatikus fordítás révén).
- **A teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulással kapcsolatos eredmények láthatóságának növelése**. Lehetőség van a teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulással kapcsolatos eredmények láthatóságának növelésére azáltal, hogy azokat a hálózaton kívül is terjesztik. A teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulás eredményeihez való jobb hozzáférés növelheti a hálózat munkája, a többi munkaerőpiaci érdekelt fél tevékenysége és az uniós szakpolitikák közötti szinergiákat. A terjesztési erőfeszítések során azonban figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy a teljesítmény-összehasonlításon alapuló tanulás továbbra is biztonságos teret biztosítson az ÁFSZ-ek számára az érzékeny információk megosztására.

- **A stratégiai prioritásokkal kapcsolatos operatív együttműködés fokozása.** Az ÁFSZ-hálózat kiterjedt munkát végzett a közös stratégiai megközelítések és eszközök alkalmazásának előmozdítása érdekében. Továbbra is lehetőség van az ÁFSZ-ek közötti operatív együttműködés erősítésére olyan stratégiai prioritások mentén, mint a digitalizáció és a teljesítménymérési keretrendszerek. Ez magában foglalhatja a bevált módszerek alkalmazását, valamint a kísérleti projektekhez és az innovációhoz szükséges erőforrások egyesítését, a közös fogalommeghatározások és megközelítések kialakítása terén szerzett tapasztalatokra építve, például a zöld készségek és munkahelyek, valamint a munkaerőhiány mérése tekintetében[7]. Bár az ÁFSZ-határozat kifejezetten nem említi, az ilyen típusú együttműködés teljes mértékben összhangban áll a hálózat célkitűzéseivel, és előrelépést jelentene a hálózatnak az ÁFSZ-ek közötti együttműködés és egymástól való tanulás erősítésére irányuló, immár egy évtizede tartó erőfeszítéseiben.

- **Az uniós szakpolitikai döntéshozatalhoz való hozzájárulások megerősítése és előtérbe helyezése.** Az ÁFSZ-hálózat fokozta az uniós szakpolitikai döntéshozatalhoz való hozzájárulásra irányuló erőfeszítéseit, és lehetőség van arra, hogy tovább bővítse hozzájárulásainak körét. A hálózattal több uniós foglalkoztatáspolitikai kérdésben, illetve

[7] További információkért lásd a bizottsági szolgálati munkadokumentum 4. háttérmagyarázatát.

tágabb szakpolitikai területek foglalkoztatási vonatkozásai tekintetében konzultálnak, többek között a meglévő struktúrákkal (pl. az EMCO-val) való együttműködés révén. További lehetőségek nyílhatnak a szakpolitikai folyamatokhoz való hozzájárulásra, valamint a hálózat jelentős végrehajtási szakértelemmel rendelkező szakpolitikai szereplőként való láthatóságának erősítésére, többek között az európai szemeszterhez való hozzájárulása és a munkaerőpiacra való belépés terén számottevő akadályokkal szembesülő személyek aktiválása tekintetében. Ezt azonban a rendelkezésre álló erőforrások és a szakpolitikai prioritások fényében kell értékelni, és az ÁFSZ-ekkel konzultálva kell meghatározni.

- **További szinergiák előmozdítása a munkavállalói mobilitás területére vonatkozó uniós kezdeményezésekkel.** Az ÁFSZ-hálózat fokozta erőfeszítéseit a szakpolitikai területek széles köréhez való hozzájárulás érdekében, és tovább erősítheti az uniós foglalkoztatáspolitikákkal kapcsolatos információcsere egyik fő kapcsolattartó pontjaként és fórumaként betöltött szerepét. A hálózat további fejlődésével és új kihívások megjelenésével lehetőség nyílik a munkavállalói mobilitás területén rejlő szinergiák megerősítésére, például az ÁFSZ-ek szempontjából közvetlenül releváns területeken tevékenykedő munkavállalói mobilitási szereplőkkel való együttműködés révén. Ez vonatkozik például az utazó munkavállalók EURES-en keresztül megvalósuló támogatására, a szociális biztonságra vonatkozó információk európai adatcseréjével összefüggésben a munkanélküli ellátások exportja esetén folytatott adat- és információcserére, valamint az Europasson keresztül nyújtott pályaorientációs tanácsadásra és készségfelmérésre.

- **Szisztematikus nyomonkövetési keret és fő teljesítménymutatók kidolgozása.** A nyomonkövetési erőfeszítések eddig elsősorban az egyes tevékenységeket érintő visszajelzések gyűjtésére, valamint a kommunikációs eredményekkel kapcsolatos szerepvállalásra és tájékoztatásra vonatkozó adatok gyűjtésére összpontosítottak. Annak nyomon követése, hogy a munkaprogramok végrehajtása milyen hatással jár, idővel változott. Jelenleg hiányzik egy olyan szisztematikusabb belső folyamat vagy keret, amely kulcsfontosságú teljesítménymutatók alapján lehetővé tenné magának a hálózatnak a teljesítményére irányuló rendszeres nyomon követést.Ezt a keretet a hálózat és tagjai dolgozhatnák ki annak érdekében, hogy az ÁFSZ-hálózat tevékenységeinek eredményeit idővel szisztematikusabban mérjék, támogatva a folyamatos hatás és a költséghatékonyság biztosításához szükséges kiigazításokat. Az eddig kidolgozott nyomonkövetési tevékenységekre építve következetesebb és egységesebb megközelítést biztosítana, és a szükséges minimumra korlátozná az adminisztratív és jelentéstételi terheket.

- **Szisztematikusabb tudásmegosztás és a partnerekkel megvalósuló közös kezdeményezések**. Az ÁFSZ-hálózat idővel fokozta az együttműködést más munkaerőpiaci szereplőkkel és bővítette a velük való kapcsolattartást, ugyanakkor lehetőség nyílik az együttműködés további erősítésére. Ez magában foglalhatja a közös prioritások meghatározását, a szisztematikusabb tudásmegosztást, a közös kezdeményezések kidolgozását, valamint az érintett bizottságokban és rendezvényeken való részvétel növelését, az emberi és pénzügyi erőforrások rendelkezésre állása alapján.

- **További hatékonyságnövelési lehetőségek.** Az ÁFSZ-hálózat költséghatékony, mivel a támogatási tevékenységek széles körét viszonylag mérsékelt költségek mellett biztosítja. Ugyanakkor korlátozott mértékben lehetőség van további hatékonyságnövelésre, például a digitális eszközök használatának fokozásával, egységes tudásközpont kialakításával (a dokumentummegosztásra, a közös dokumentumkészítésre és a dokumentumok tárolására használt különböző platformok észszerűsítésével), az operatív együttműködés megerősítésével vagy a döntéshozatali folyamatok egyszerűsítésével. További hatékonyság érhető el az érintett uniós ügynökségekkel (pl. Eurofound, Cedefop, Európai Munkaügyi Hatóság, Európai Képzési Alapítvány) való erősebb szinergiák előmozdításával és a munkájukhoz való hozzájárulással, ezáltal csökkentve az ÁFSZ-hálózat tanulmányainak és kiadványainak számát, és mérsékelve a párhuzamosságok kockázatát. Emellett a hálózat általi jelentéstétel gyakoriságának kiigazítása egyszerűsítené a jelentéstételi folyamatokat, és csökkentené a jelentéstétellel kapcsolatos adminisztratív terheket.

- **Az ÁFSZ-ek kapacitásának kiépítése és az uniós finanszírozás lehető legjobb felhasználása.** Az ÁFSZ-hálózat előmozdítja az uniós finanszírozási mechanizmusokkal (pl. az Európai Szociális Alap Plusszal, a Technikai Támogatási Eszközzel, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel és az Igazságos Átmenet Alappal) való szinergiákat. Lehetőség van az ÁFSZ-ek további támogatására kapacitásépítésük és az ÁFSZ-reformok végrehajtása terén, különösen a rendelkezésre álló uniós finanszírozás lehető legjobb felhasználása révén, többek között a 2027 utáni időszakra szóló többéves pénzügyi kerettel összefüggésben.

- **A folytonosság biztosítása.** A megkérdezettek mindegyike megerősítette, hogy az ÁFSZ-hálózatra továbbra is szükség van. A két egymást követő pozitív értékelés alapján az ÁFSZ-határozat megszüntetése jelentős veszteséget jelentene az uniós szintű együttműködés szempontjából, mivel lassítaná az innovációt és a reformokat, növelné az ÁFSZ-ek közötti egyenlőtlenségeket, és csökkentené a szakpolitikai koherenciát. Az ÁFSZ-határozat szilárd és rugalmas keretet biztosít, hogy támogassa az ÁFSZ-eket a jelenlegi és jövőbeli kihívások és munkaerőpiaci átalakulások kezelésében, összhangban a szélesebb körű és kialakulóban lévő uniós szakpolitikai prioritásokkal. Tekintettel a hálózat korlátozott költségvetésére és az ÁFSZ-ek jól megalapozott, kulcsfontosságú munkaerőpiaci szerepére, a hálózat hosszú távú stabilitásának megerősítése hozzájárulna az adminisztráció egyszerűsítéséhez, mivel megszüntetné a meglévő és jól működő struktúra időszakos megújításának szükségességét. Ugyanakkor, a fentiekben összefoglaltak szerint, a határozat célzott módosítások révén tovább javítható.